

Jeg tror, at det vil komme til at vise sig, naar Loven om Formue- og Indkomstskat bliver vedtagen, hvor vanskelig det netop er for Landmændene at opgøre deres Indtægt. I visse Aar kan en Landmand slet ingen Indtægt have, og i andre Aar kan det maaske være meget bedre. Jeg tror ikke, at der er nogen Næringsvej, hvor Indtægterne variere fra det ene Aar til det andet i den Grad, som for Landmanden. Et Ulykkestilfælde, der træffer ind i en Landbobedrift, f. Eks. at alle Køerne kaste, kan faa saa meget at sige, at vedkommende Landmand i det Aar slet ingen Indtægt har. Skulde derfor Kommunen basere sin Tilværelse, havde jeg nær sagt, udelukkende paa Indtægtsskat, kunde der være visse Aar, Misvæktsaar, hvor Kommunen slet ingenting kunde faa, fordi der ingen Indtægt var. Jeg tror derfor, at det ikke lader sig gøre at gennemføre dette paa Landet. Jeg tror, at paa Landet maa vi holde paa Formue- og Lejlighedsskatten eller i hvert Fald Formue- og Indtægtsskatten. Ja, der kan jo indvendes forskellige andre Ting mod Ændringerne, men min Hovedindvending imod at tage alle disse Forslag under Nr. 5 med, er, at jeg maa betragte dem som en absolut Hindring for, at Loven kan blive gennemført. Jeg gaar ud fra, at skulle vi ind paa at ordne de kommunale Beskatningsforhold samtidig med denne Lov, faa vi den ikke i Aar og maaske heller ikke næste Aar; det vil saa vistnok trække længe ud, og jeg tror, at nu, da vi have forhandlet disse Skattelove i saa mange Aar, og da vi vide, at der er en stor Del af Befolkningen, som i højeste Grad ønsker, at vi kunne komme til Ende med dem, og som endnu har bevaret Haabet om at faa disse Love i Aar, saa er det i højeste Grad uheldigt, at vi have faaet hele dette kommunale Beskatningsspørgsmaal blandet sammen med nærværende Lov.

Finansministeren (Hørring): I Anledning af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), skal jeg tillade mig at fremsætte den i øvrigt noget trivielle Udtalelse, at naar vor Forfatning har delt Rigsdagen i to Ting, har det tillige været dens Mening, at disse to Ting skulle have deres selvstændige Stilling, særlige Væsen, om jeg saa maa sige, særlige Grundbetragtninger, særlige Stilling i det hele taget til Lovgivningsarbejdet, det følger af de forskellige Valgretsordninger. Naar Regeringen fremsætter Lovforslag for Tingene, er det meget ofte Tilfældet, at

man paa Forhaand kan vide, om et saadant Lovforslag faar en hurtig Gang gennem det ene eller det andet Ting, og saaledes har det ogsaa staaet for os den Gang, Skattelovene bleve fremsatte, at der ikke var nogen Tvivl om, at disse Skattelove vilde faa en hurtig Gang gennem Folketinget, men at de vanskeligere vilde komme igennem oppe i dette høje Ting. Det er en Selvfølge, saaledes maatte det gaa, fordi Lovforslaget her berører Forhold, med Hensyn til hvilke der i det høje Ting gennem en lang Aarrække har hersket Grundbetragtninger, som ikke saa ganske have kunnet forliges med de Betragtninger, der have ligget til Grund for Lovforslaget. Der har af det ærede Medlem for 7de Kreds været klaget over, at Behandlingen af Lovforslaget har taget saa lang Tid her i dette høje Ting. Denne Beklagelse slutter jeg mig ikke til. Det er min Overbevisning, at hvis disse Forslag vare blevne førte igennem Tinget her i Samlingen 1896—97, da de kom frem, vare de ganske sikkert strandede, vi vare ikke den Gang komne hinanden saa nær, at vi kunde faa et Grundlag, hvorpaa man kunde føre Sagen videre. Den Tid, der er gaaet siden da, er bleven benyttet til, at vi — med „vi“ mener jeg Flertallet i dette høje Ting og Ministeren — ere komne hinanden nærmere og komne hinanden saa nær, tror jeg nu, at jeg for mit Vedkommende har grundet Haab om, at denne Sag skal kunne føres videre, føres igennem. Jeg vil derfor i Modsætning til de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem for 7de Kreds, rette en Tak til Flertallet i Udvalget for den Imødekommen, der er vist over for Ministeren. Jeg kan godt forstaa, at der fra Flertallets Side har maattet udfoldes en vis Selvovervindelse for at opgive forskellige Ændringsforslag og da navnlig de Ændringsforslag, som have fundet Udtryk i den Beretning, som blev afgiven i forrige Samling. Jeg skal, da disse Ændringsforslag ere blevne fremdragne saavel af den ærede Ordfører som af det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg), ganske kort nævne dem og nævne, hvorfor jeg ikke kunde gaa med til dem. Det første og i mine Øjne det vigtigste af dem var det, der gik ud paa at foreskrive en anden Fordeling af det overførte Beløb, men vel at mærke saaledes, at man meget betydelig forøgede dette. Man forøgede det saaledes, at naar man tager de øvrige Ændringsforslag, som Flertallet i Udvalget har foreslaaet, med i Betragtning, Ændringsforslag saavel paa det foreliggende